

Miért vörös a róka?

Folydogált valahol egyszer egy kis patak, amelyben vidáman úszkáltak a rákok. A közelben, a patak mellett sűrű bozótos nőtt. Benne rókák tanyáztak. A meleg nyári napon nagyon megszomjazott az egyik, és lement a folyócskához vizet inni. Ahogy szürcsöli a friss vizet, látja ám, hogy a vízben egy rák úszik, de nem úgy, mint más állat, előre, hanem hátrafelé. Megszólalt a róka:

- No, az Istennek sincs ám több ilyen tehetetlen állatja, mint te, aki sohasem előre, hanem hátrafelé megy!

A rák kiúszott a víz szélére, és így válaszolt:

- Mégis jobb futó vagyok, mint te, bármennyire dicsekszel is. Nézd, amott van egy öreg tölgy, amelyikünk előbb odaér, az lesz a nyertes. Még azt is megengedem, hogy három lépéssel előbbre állj nálamnál. Mikor azt mondom: egy, kettő, három, akkor indulj, de ahogy bírsz, úgy fuss, mert én úgymint előbb ott leszek, mint te!

A róka nagyot nevetett a rák beszédén.

- Áll az alku - mondta mosolyogva -, majd meglátjuk, ki lesz a győztes.

A rák közben észrevétlen az ollójával a róka farkába kapaszkodott. Aztán jelt adott az indulásra:

- Egy, kettő, három ... Indulj!

A róka megiramodott. Mikor már jól elszalaladt a cél felé, ezt gondolta: „No, ez aztán jól rászédett, talán még a vízből se tudott kimászni, engem meg így megfuttat. Megteszem azért az utat, elérem a célt, már mindegy.”

Odaért a tölgyhöz, visszafordult, a rák hirtelen leereszkedett a róka farkáról, és így elébe állva azt mondta:

- Most értél csak ide, én már régen itt vagyok. Hol késtél? Látod, látod, elbizakodott voltál, és végül nekem kellett rád várnom.

A róka úgy elszégyellte magát, hogy egyszeribe megvörösödött. Azóta is vörös a róka.